

Η ισχύς εν τη ενώσει λένε οι σοφοί Έλληνες και αυτό ακριβώς χρειάζεται η παροικία μας για ν' ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του άμεσου και του απώτερου μέλλοντος. Η ομόνοια είναι μονόδρομος για την ομογένεια και η συσπείρωση με αιχμή του δόρατος τούς νέους και τις νέες μας, αν θέλουμε να είμαστε ελληνική παροικία τα επόμενα 50 ή και 100 χρόνια, αφού σήμερα ούτε ομόνοια έχουμε, ούτε συσπειρωμένοι είμαστε και κοιτάξετε γύρω σας για να το εξακριβώσετε. Αν και λύσαμε το μεγάλο πρόβλημα τού παροικιακού διχασμού με την Κοινότητα, εξακολουθούν να υποβόσκουν άλλες διαφωνίες, αντιπαλότητες, μίση ανάμεσα σε οργανώσεις και μέσα σε οργανώσεις που κωλύουν κάθε προσπάθεια προόδου. Πρόσφατα, μόνο, σ' ένα γνωστό οργανισμό μας έγιναν μαλιά - κουβάρια, κατέληξαν στα δικαστήρια και δαπανήθηκαν δεκάδες χιλιάδες δολάρια, αλλά δεν είναι μοναδικό φαινόμενο γιατί η ιστορία τής παροικίας μας είναι γεμάτη από τέτοια περιστατικά με αποτέλεσμα να εξαφανιστούν από τον χάρτη της πολλά σωματεία χωρίς να ενδιαφερθεί κανείς τί απέγιναν οι περιουσίες τους. Δεν θα έπρεπε να έχουμε έναν φορέα που θα προστατεύει και θα αξιοποιεί τις περιουσίες των σωματείων μας οι οποίες ουσιαστικά ανήκουν στην ομογένεια;

Ασφαλώς, έχουμε πολλά και θαυμάσια έργα, όμως υστερούμε σε κάποια άλλα, όπως π.χ. ένα πολιτιστικό κέντρο αφού είμαστε τόσο υπερήφανοι για τον πολιτισμό μας. Οι Εβραίοι έχουν το μουσείο τους, οι Ισπανοί έχουν ένα θαυμάσιο πολιτιστικό κέντρο, οι Ιάπωνες έχουν το δικό τους, όπως είμαι σίγουρος και άλλες εθνότητες. Μισή μερίδα είμαστε δηλαδή εμείς και δεν έχουμε το δικό μας πολιτιστικό κέντρο με μεταναστευτικό μουσείο, με βιβλιοθήκη που θα στεγάζει όλα βιβλία των Ελληνοαυστραλών συγγραφέων στα Ελληνικά και Αγγλικά, με θέατρο, με αίθουσα για διαλέξεις και συναυλίες με σύγχρονο εξοπλισμό για οπτικοακουστικά, με εκθέσεις έργων ομογενών καλλιτεχνών κλπ. κλπ.;

“Η ΟΜΟΝΟΙΑ ΧΤΙΖΕΙ ΣΠΙΤΙΑ ΚΑΙ Η ΔΙΧΟΝΟΙΑ ΤΑ ΓΚΡΕΜΙΖΕΙ”

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...

μη

Μονόδρομος για την ομογένεια η ομόνοια και συσπείρωση

ΜΕ ΑΙΧΜΗ ΤΟΥ ΔΟΡΑΤΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΜΑΣ ΜΕΡΟΣ Β'

Αλλά δεν είναι μόνο τα κτήρια, υπάρχουν και άλλοι τομείς όπου υστερούμε, όπως οι ανάγκες των νέων μας για να ελκυσουμε τα αυστραλογεννημένα κοντά μας για την ανάδειξη νέων στελεχών στις οργανώσεις μας, την ουσιαστική βοήθεια των νεοφερμένων από την Ελλάδα, μια φιλαρμονική και μια ορχήστρα υψηλού επιπέδου. Δεν μάς λείπουν τα talenta, τα χρήματα χρειάζονται για να γίνει πραγματικότητα το όραμα και υπάρχουν άφθονα αν οι Σύλλογοι ανοίξουν τα πουγκιά τους ή δουλέψουν επιτέλους για το γενικό συμφέρον, αφού δεν υπάρχει πια ενδιαφέρον για την Ανω Κρύα Βρύση.

Χρειαζόμαστε και ένα συντονιστικό συμβούλιο που θα κάνει ακαριαίες παρεμβάσεις όποτε εμφανιστεί μεγάλο πρόβλημα και πρέπει να δράσουμε χρησιμοποιώντας την μεγάλη εκλογική μας δύναμη. Για παράδειγμα, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση δεν διευκόλυνε όπως θα έπρεπε σε περίοδο μεγάλης κρίσης τους Έλληνες που θέλουν να μεταναστεύσουν στην Αυστραλία και εμείς το δεχτήκαμε αδιαμαρτύρητα, όπως δεχτήκαμε αδιαμαρτύρητα το γεγονός ότι η Αυστραλία δεν πρόσφερε ούτε συμβολική βοήθεια σ' ένα δεινοπαθούντα λαό με στενούς δεσμούς.

Θα αναφέρω ακόμη ότι από έλλειψη συντονισμού έχουμε μόνο δύο

ελληνικής καταγωγής πολιτικούς σήμερα στο πολιτειακό Κοινοβούλιο τής ΝΝΟ, τον Γιώργο Σουρή και την Σοφία Κότσιπ, ενώ πριν μερικά χρόνια είχαμε περισσότερους από δέκα, με πρωτοκλασάτους υπουργούς. Τουλάχιστον, οι πιο καλά οργανωμένοι συντηρητικοί συμπάροικοι πέτυχαν να εκλεγούν δέκα Έλληνες Λίμπεραλ δημοτικοί σύμβουλοι για ν' αποδειχτεί του λόγου μου το αληθές πως μόνο ενωμένοι θα μπορούμε να προστατεύουμε τα συμφέροντά μας σαν εθνότητα.

Εξάλλου, ο Νίκος Παπανικήτας, ένας από τους λίγους οραματιστές στην ομογένεια μου εξέφρασε την ανάγκη να γίνει μια συστηματική καταγραφή τής ιστορίας τού Ελληνισμού που θα καλύπτει όλους γενικά τους τομείς δραστηριότητας από τους φορείς και συλλόγους, τα σχολεία, τις εκκλησίες, τον πολιτισμό γενικά, τις εφημερίδες και το ραδιόφωνο, τις επιχειρηματικές δραστηριότητες, τον συνδικαλισμό και την πολιτική.

Ένα τόσο μεγάλο συγγραφικό έργο με τη σχετική χρονοβόρα έρευνα έχει μεγάλο κόστος που δεν μπορούν να επωμιστούν μόνο οι λίγες οργανώσεις που παράγουν έργο. Αφού, λοιπόν, τα σωματεία δεν μπορούν να οργανώσουν τέτοιες δραστηριότητες θα έπρεπε, τουλάχιστον, να ενισχύουν οικονομικά και ηθικά αυτές τις

προσπάθειες με χίλια ή δύο χιλιάδες δολάρια κάθε χρόνο από εκδηλώσεις τους ή τους φουσκωμένους τραπεζικούς λογαριασμούς. Θα μπορούσα ν' αναφέρω πολλά παραδείγματα μιζερίας συλλόγων που αρνήθηκαν να βοηθήσουν ακόμη και εράνους για τα αδέρφια μας στην Ελλάδα, ή τον ίδιο τον τόπο τους, όχι μόνο επειδή δεν έχουν οράματα, αλλά γιατί εγκατέλειψαν και την ελληνική ψυχή τους. Δεν είσαι Έλληνας όταν φανατίζεσαι με το ένα πολιτικό κόμμα ή το άλλο, αλλά μόνο όταν έμπρακτα δείχνεις την αγάπη σου για τον τόπο που σε γέννησε και υποτίθεται ότι τον αγαπάς και τον πονάς.

Οποιαδήποτε προσπάθεια αναβάθμισης τής παροικίας θα πετύχει μόνο αιχμή τού δόρατος τη νεολαία μας. Θα πρέπει όλοι επιτέλους να πιστέψουμε πως η δεύτερη και τρίτη γενιά μας δεν συμεριζείται τη νοσταλγία των γονιών τους για το χωριό όπου γεννήθηκαν και αγαπούν την Ελλάδα περισσότερο από την Ανω Κρύα Βρύση. Τα παιδιά μας δεν παντρεύονται πια παπούτσι από τον τόπο τους, οι παρέες τους είναι πολυεθνικές και δεν έχουν καιρό για χάσιμο από τον πολύτιμο χρόνο τους, γι' αυτό δεν ενδιαφέρονται ν' αναλάβουν ένα σύλλογο με λίγα μέλη και μοναδική δραστηριότητα μια χοροεσπερίδα το χρόνο, άντε και μια εκδρομή ή μια διάλεξη για να λένε ότι παράγουν πολιτισμό.

Οι νέοι και νέες μας ασφαλώς θα ενδιαφέρονταν να πάρουν τα κλειδιά μεγάλων οργανώσεων με εκατοντάδες μέλη και με οράματα για πλούσια δράση όχι μόνο στην παροικία, αλλά και την ευρύτερη κοινωνία. Γι' αυτό θα ρωτήσω και ας γίνω κακός άλλη μια φορά: Χρειαζόμαστε τόσα πολλά πελοποννησιακά σωματεία, θεσσαλικά, μακεδονικά, νησιώτικα κλπ., που πολλές φορές δεν έχουν τον αριθμό μελών για να εκλέξουν διοικητικό συμβούλιο; Γιατί δεν μπορούν να ενωθούν όλοι οι Πελοποννήσιοι σε μια μεγάλη οργάνωση, το ίδιο οι Θεσσαλοί, οι Μακεδόνες, οι Νησιώτες κλπ.; Για να βάλουμε την Ελλάδα πάνω από τον παρωχημένο τοπικισμό μας!

ΘΕΑΤΡΟ: ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΥΛΙΔΑ

Την περασμένη Κυριακή είδα την παρουσίαση από το Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας τής τραγωδίας τού Ευριπίδη «Η Ιφιγένεια στην Αυλίδα» σε σκηνοθεσία Σταύρου Οικονομίδη, αλλά δεν 'ασχοληθώ με την κριτική αφού ασφαλώς έχετε διαβάσει άλλες και από ειδικούς. Πάντως, γι' άλλη μια φορά ο Σταύρος και οι πανάξιοι συνεργάτες του στο παλκοσένικο και στο παρασκήνιο απέδειξαν πόσο απαραίτητοι είναι για να επιβιώσει το παροικιακό Θέατρο, χωρίς να υποτιμώ παρουσιάσεις από άλλα θεατρικά συγκροτήματα. Επειδή, όμως, στο προηγούμενο σκόλιο ασχολούμαι με το θέμα δραστηριοποίησης των νέων μας στα παροικιακά δρώμενα, θα συγκαρώ τον Σταύρο και τούς συνεργάτες του για το γεγονός πως ενθαρρύνουν και διδάσκουν παιδιά τής παροικίας από μικρή ηλικία ν' αγαπήσουν την υποκριτική τέχνη. Είναι πολύ σημαντικό ότι στην παρουσίαση τής «Ιφιγένειας στην Αυλίδα» συμμετείχαν 14 αγόρια και κορίτσια που στο τέλος τής παράστασης έδωσαν το παρών πολύ χαριτωμένα και κέρδισαν θερμό χειροκρότημα. Αυτά τα παιδιά εκπαιδεύονται σήμερα για

ν' αντικαταστήσουν αύριο τους μεγάλους πρωταγωνιστές και πρωταγωνίστριες τού Θεάτρου μας.

Πάντως, σημειώστε το όνομα Αθανασία Κώστα επειδή εδώ μιλάμε για σπουδαίο πηγαίο ταλέντο που ήδη έχει διακριθεί και βραβευτεί σε μαθητικό θεατρικό διαγωνισμό στην Κρήτη και ήταν πολύ καλή σαν Ιφιγένεια μαζί με την εντυπωσιακή παρουσία τής Εβελυν Τσαβαλά, ενώ μέλλον στο Θέατρο έχει και ο νεαρός Χάρης Τσαβαλάς.

Αν δεν έχετε δει την τραγωδία, μπορείτε να την απολαύσετε αύριο Σάββατο βράδι στην Κυπριακή Κοινότητα όπου θα γίνει η παρουσίαση για ιερό σκοπό, αφού όλη η εισπραξη θα διατεθεί για τον έρανο βοήθειας Ελλήνων και Κυπρίων θυμάτων των Μνημονίων. Να συγκαρούμε και γι' αυτή την πρωτοβουλία το Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας με τους συντελεστές του.

ΠΕΘΑΝΕ Η ΜΑΓΙΣΣΑ

Με μεγάλες τιμές κήδεψε το βρετανικό κατεστημένο την πιο πιστή υπηρέτριά του, Μάργκαρετ Θάτσερ, τη σιδηρά κυρία, που με την συμπεριφορά της και τις απάνθρω-

πες πολιτικές της ξεφτύλιξε τις γυναικείες αρετές, την τρυφερότητα τής μάνας για το αδύναμο παιδί της και το πάθος της να κρατά την οικογένεια ενωμένη. Η Θάτσερ έπληξε με σκληρότητα τα πιο αδύνατα παιδιά τής βρετανικής κοινωνίας και δίχασε κάθετα την ευρύτερη βρετανική οικογένεια στην προσπάθειά της να πεινάσουν οι πολλοί για να πλουτίσουν οι λίγοι, όπως αποκάλυψε με ειλικρίνεια μετά τον θάνατό της ο Σερ Ρίτσαρντ Μπράνσον, που ομολόγησε πως χωρίς την Θάτσερ δεν θα ήταν σήμερα δισεκατομμυριούχος.

Οι υμνιστές της δεν αναφέρουν ότι υποστήριζε τον αιμοσταγή δικτάτορα τής Χιλής, Αουγκούστο Πινοσέτ, επειδή «έφερε την δημοκρατία στην χώρα του», ούτε πως η Θάτσερ επέτρεπε στους Βρετανούς βιομήχανους να πωλούν όπλα στον Σαντάμ Χουσεΐν με το αζημίωτο φυσικά και έστειλε επίλεκτους πεζοναύτες της να εκπαιδεύσουν τους δολοφόνους Χμερ Ρουζ, ενώ υποστήριζε το ρατσιστικό apartheid στη Νότια Αφρική και χαρακτήριζε τρομοκράτες τους μαύρους αγωνιστές για την ελευθερία. Να πω ακόμη ότι η Θάτσερ δεν ήθελε το γκρέμισμα τού

τείχους στο Βερολίνο και καταπολέμησε με πάθος την ένωση των δύο Γερμανιών.

Νεκρή η Θάτσερ δίχασε τους Βρετανούς και αυτοί που υπέφεραν τα φρικτά πλήγηματα από την σιδηρά γροθιά της χόρευαν στους δρόμους με ενθουσιασμό, ενώ ανέβασαν στις πρώτες θέσεις του χιτ παρέντι της εβδομάδας το τραγούδι «Dind Dong! The witch is dead! (Ντιντν Ντονγκ, η μάγισσα πέθανε)» και οργάνωσαν για την κηδεία της ένα γλέντι στο Facebook με τίτλο «Στα τσακίδια Μάγκι»...

Λέμε πως οι νεκροί δεδικαίωονται, αλλά η ανάληψη η Θάτσερ θυσίασε εκατομμύρια συμπατριώτες της για να ωφεληθούν οι λίγοι που έστειλαν την βασίλισσα Ελισάβετ να δώσει αίγλη στην κηδεία της δημοσία δαπάνη, παρόλο αφορούσε μία ορκισμένη εχθρό του κράτους προνοίας.

ΚΑΛΟΟ!

- Γυναίκα, έλα εδώ! Έχει ζεστό νερό; ή θα αρχίσω να βρίζω;
- Έχει άντρα μου!
- Ωραία, γιατί εγώ πιάτα με κρύο νερό δεν πλένω...!